

Sygn. akt *VI RCa 113/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego **K. S.** reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę A. S.

przeciwko **M. S.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 20 stycznia 2014 roku

sygn. akt III RC 208/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok i podwyższa z dniem 2 września 2013 roku alimenty płacone przez pozwanego M. S. na rzecz małoletniego K. S. ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 1 lutego 2012 roku w sprawie VI RCa 352/11 z kwoty 400 złotych do kwoty po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka A. S..

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego opłatą sądową.

IV. Koszty postępowania za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 113/14

UZASADNIENIE

Małoletni K. S. reprezentowany przez matkę A. S. w pozwie z dnia 2 września 2013r. wniósł o podwyższenie kwoty alimentów od pozwanego ojca M. S. do kwoty 900 zł miesięcznie.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że aktualnie przekazywane alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie nie są adekwatne do jego potrzeb i zakresu sprawowania nad nim przez pozwanego opieki. Wskazał na znaczne koszty leczenia i profilaktyki zdrowotnej wynikające z konieczności leczenia operacyjnego, częstych konsultacji lekarskich

poza miejscem zamieszkania, konieczność zakupu okularów, leczenia ortodontycznego. Podał, że mieszka wraz z matką w jej mieszkaniu. Powód ostatecznie wniósł o ustalenie alimentów na poziomie 700 zł miesięcznie.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że został porzucony przez matkę powoda i w ten sposób utracił kontakt z powodem. Wskazał, że jest skonfliktowany z jego matką, zaś wynika to z jej postawy i deklaracji o niechęci spotykania się z nim przez powoda.

Sąd Rejonowy w Mrągowie wyrokiem z 20 stycznia 2014r. w sprawie III RC 208/13 oddalił powództwo.

Uzasadnił decyzję ustaleniem braku zmian stosunków pomiędzy pozwanym a powodem. W ocenie Sądu potrzeby powoda nie uległy zmianie, albowiem na etapie ustalania alimentów na poziomie 400 zł miesięcznie stan zdrowia powoda był tożsamy, nadto kondycja finansowa pozwanego nie poprawiła się. Sąd dostrzegł niekomfortową sytuację finansową powoda i jego rodziców i brak możliwości ustalenia alimentów na poziomie wyższym niż aktualnie obowiązujący.

Apelację od tego wyroku złożył powód wnosząc o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko zanegował ustalenie braku zmian w jego potrzebach. Wskazał, że znacznie wzrosły koszty utrzymania, zaś wynika to ze wzrosty cen usług i towarów konsumpcyjnych, ale również konieczności ponoszenia znacznych wydatków na rekompensatę braków edukacyjnych wynikających z absencji spowodowanej leczeniem. Podał, że aktualnie jego leczenie ortodontyczne nie jest refundowane, zaś leczenie laryngologiczne prowadzone jest w B.. Pokreślił brak zainteresowania jego sytuacją przez pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Na etapie postępowania odwoławczego ujawnione zostały okoliczności znacząco zmieniające obraz sytuacji finansowej pozwanego, co miało istotne znaczenie w przyjęciu, że do zmiany stosunków stanowiących zgodnie z art. 138 k.r.o. podstawę do zmiany orzeczenia o alimentach jednak doszło. Na etapie postępowania odwoławczego pozwany wskazał, podejmuje się wykonywania prac dorywczych, które przynoszą mu dochód w wysokości około 1500 zł miesięcznie, nadto jego aktualna partnerka otrzymuje rentę rodzinną wynoszącą około 700 zł miesięcznie. Nie w pełni więc pozostaje na jego utrzymaniu, jak przyjął to Sąd I instancji. Budżet pozwanego ustalony w toku postępowania odwoławczego przedstawia się jako obejmujący kwotę około 2200 zł miesięcznie.

Sąd odwoławczy jednocześnie nie zaakceptował stanowiska Sądu Rejonowego wskazującego na tożsamość potrzeb powoda. W toku postępowania alimentacyjnego należy potrzeby analizować nie tylko jako ich katalog, ale również koszty ich realizacji. W sytuacji powoda więc zgodzić się należy, że stwierdzeniem, że jego stan zdrowia nie uległ zmianie, nie sposób jednak nie dostrzec, że zabezpieczenie jego potrzeb zdrowotnych wiąże się ze znacznie większymi wydatkami niż w czasie ustalania alimentów w 2012r. Od tego czasu bowiem powód utracił możliwość korzystania z refundowanego leczenia ortodontycznego, zaś leczenie laryngologiczne wymagało hospitalizacji, a w konsekwencji i konsultacji w szpitalu w B., gdzie powód z matką zmuszony jest dojeżdżać. Słusznie również podniósł powód, że aktualnie nieobecność w szkole spowodowana procesem leczenia powoduje znaczne zaległości, których samodzielnie nie będzie w stanie uzupełnić i w związku z tym korzysta z korepetycji. Wskazane wydatki więc nie wynikają ze zmian stanu zdrowia a z odmiennych aktualnie konsekwencji finansowych jego mankamentów zdrowotnych.

Sąd odwoławczy więc dostrzegł zmianę stosunków, która zgodnie z art. 138 k.r.o. stanowi podstawę do zmiany orzeczenia o alimentach. Po stronie powoda bowiem zwiększyły się koszty zabezpieczenia jego usprawiedliwionych potrzeb, zaś po stronie pozwanego zwiększyły się jego możliwości płatnicze ze względu na zwiększenie się jego wynagrodzenia, a także ustalenie, że część kosztów utrzymania rodziny pokrywa jego partnerka. Sąd odwoławczy uznał więc, że zasadna jest zmiana wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda.

Sąd dostrzegł jednak nadal niekomfortową sytuację pozwanego, która w znacznym zakresie limituje możliwości zwiększenia wysokości alimentów na utrzymanie powoda. Dochód uzyskiwany przez powoda jest niski, ma on na utrzymaniu córkę, zaś w kwestii poniesienia kosztów jej utrzymania nie bardzo może liczyć na wsparcie ze strony partnerki, której dochód wynosi około 700 zł miesięcznie. Pozwany więc, w ocenie Sądu odwoławczego, nie ma możliwości przekazywania na utrzymanie syna kwoty wyższej niż 500 zł miesięcznie. W tym więc tylko zakresie apelacja powoda mogła zostać uwzględniona.

Sąd analizował również sytuację matki powoda, która zobowiązana jest do zabezpieczania potrzeb powoda w części wykraczającej poza świadczenia pochodzące od pozwanego. Uznał, że matka powoda jest w stanie zabezpieczyć pozostałe koszty jego utrzymania. Uzyskiwany przez nią dochód ma charakter stałego, a więc umożliwiającego zaplanowanie wydatków, zaś jego wysokość pozwoli zabezpieczyć pozostałe potrzeby powoda.

Sąd nie uwzględnił twierdzeń powoda, że koszt jego utrzymania wynosi około 2 000 zł miesięcznie, albowiem dochód jego matki i wysokość przekazywanych na jego utrzymanie przez pozwanego alimentów na wydatkowanie takiej kwoty na zabezpieczenie jego potrzeb nie pozwalały. Łączny dochód matki powoda wynosi bowiem około 2 000 zł, zatem na utrzymanie powoda jego matka nie była w stanie przeznaczyć kwoty wyższej niż 1000 zł miesięcznie. Ustalona kwota alimentów nie uwzględnia nakładów osobistej pracy pozwanego na rzecz syna, zaś wynika to z obowiązku uwzględnienia w pierwszej kolejności potrzeb powoda i możliwości zarobkowych pozwanego. Ta natomiast okoliczność wskazuje, że górna granica możliwości płatniczych pozwanego wynosi 500 zł miesięcznie.

Sąd częściowo więc uwzględniając apelację na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 138 k.r.o. orzekł o podwyższeniu alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie zgodnie z art. 386§1 k.p.c. apelację oddalił uznając jej wnioski za zbyt daleko idące.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych odstąpił od obciążania pozwanego opłatą sądową uznając, że kondycja finansowa pozwanego jest przeciwwskazaniem do odmiennego rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów sądowych pomiędzy stronami.